

Sygn. akt II K 937/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dębicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Wilk-Król

Protokolant: st. sekr. Marcin Foryński-Kastoris

po rozpoznaniu w dniu 29.04.2015 r.

sprawy **T. K.**

syna P. i B.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 czerwca 2014 r. w miejscowości B., woj. (...),
w sklepie Delikatesy Centrum przy ulicy (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kosmetyków w postaci: balsamu po goleniu o nazwie N. – trzy sztuki i wody toaletowej o nazwie (...) – sześć sztuk, powodując łączne straty w wysokości 503,87 zł na szkodę właścicielki sklepu (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem (...) Sądu Rejonowego w S. i wyrokiem (...) Sądu Rejonowego w K. za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego T. K. za **winnego** tego, że w dniu 18 czerwca 2014 r. w miejscowości B., woj. (...), w sklepie Delikatesy Centrum przy ulicy (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kosmetyków w postaci: balsamu po goleniu o nazwie N. – trzy sztuki i wody toaletowej o nazwie (...) – sześć sztuk, powodując łączne straty w wysokości 503,87 zł na szkodę właścicielki sklepu (...), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem (...) Sądu Rejonowego w S. i wyrokiem (...) Sądu Rejonowego w K. za umyślne przestępstwo podobne, tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk **skazuje** go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk **zobowiązuje** oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. D., kwoty 503,87 zł (pięćset trzy złote i osiemdziesiąt siedem groszy);

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk **zwalnia** oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu.

Sygn. akt II K 937/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 kwietnia 2015r.

I.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 czerwca 2014 roku w miejscowości B., w sklepie Delikatesy Centrum, M. P., będąca kierownikiem tego sklepu, pracując na pierwszej zmianie, przechodząc około godziny 10.00 przez sklep, zauważyła obok regału z perfumami, lukę w ustawionym tam towarze. Mając podejrzenie, iż mogła nastąpić kradzież znajdujących się tam kosmetyków, i po rozpytaniu na tą okoliczność pracownicy sklepu (...), od razu dokonała przejrzenia zapisu monitoringu i ujawniła, że nieznaną jej mężczyzna, dokonał kradzieży kilku sztuk perfum i przedmioty te po zabraniu z regału schował do swojej czarnej torby, którą miał przewieszoną przez ramię. Mężczyzną, który dokonał kradzieży tych kosmetyków okazał się oskarżony T. K.. Kamery monitoringu zarejestrowały, jak oskarżony wchodzi do sklepu o godzinie 9.27 i przed podejściem do wózka z kosmetykami, wkłada swoją torbę na zakupy, po czym zabiera z najwyższej półki kosmetyki i wkłada je do przyniesionej torby, którą to następnie zawiesza na ramię, pozostawia wózek sklepowy i wychodzi ze sklepu o godzinie 9.30, nie płacąc za towar i następnie oddala się w nieznanym kierunku.

Oskarżony w dniu 18 czerwca 2014 roku w sklepie Delikatesy Centrum dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kosmetyków o łącznej wartości 503,87 zł, tj. balsamu po goleniu N. - trzy sztuki oraz wody toaletowej (...) w ilości sześciu sztuk.

Oskarżony nie dokonywał zakupu innych przedmiotów znajdujących się w tym sklepie. W tym dniu panował bardzo duży ruch w sklepie i obsługa sklepu nie zauważyła jak oskarżony kradł kosmetyki.

(**dowód:** - wyjaśnienia oskarżonego k. 110, zeznania świadka M. P. k. 6-9, zeznania świadka M. D. k. 17 i zeznania świadka K. Ż. k. 46, zapis na płycie CD k. 20, zapis na płycie CD k. 21, protokół oględzin k. 47-51)

Oskarżony ma 52 lata, jest kawalerem i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z pracy i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości ok. 1000 zł miesięcznie. T. K. był wielokrotnie karany, głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, przebywał w Zakładzie Karnym, w okresie od 8.12.2011 r. do 8.06.2012 r. na mocy wyroku SR w S.sygn. (...), także w okresie od 8.10.2012 r. do 6.04.2013 r. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w K. – sygn. (...), a także w innych okresach. Nie leczył się odwykowo, psychiatrycznie i neurologicznie.

(**dowód:** - dane osobopoznawcze oskarżonego - k. 110, informacja z Krajowego Rejestru Karnego - k.104-106, odpisy prawomocnych wyroków k. 61-79)

II.

Oskarżony T. K. przyznał się do zarzucanego mu czynu, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu sądowym i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przyznając się do zarzucanego mu czynu, oskarżony złożył przed Sądem wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i orzeczenie mu określonej kary, stosownie do art. 387§1 k.p.k.

Wobec jednoznacznej treści dowodów wykazujących winę oskarżonego, jego przyznanie się nie budzi żadnych wątpliwości.

Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadków M. P., M. D. i K. Ż., które w sposób szczerzy i jednoznaczny opisały jak ujawniły kradzież w sklepie oraz wskazały, jakie towary zostały ukradzione w dniu 18 maja 2014 r, przez nieznanego im sprawcę. Brak jest jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby podważać ich wiarygodność. Ponadto zeznania świadków potwierdzają zapisy z nagrań monitoringu oraz wyjaśnienia samego oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd dał wiarę zapisowi z monitoringu, który nie był kwestionowany przez żadną ze stron postępowania.

Sąd dał wiarę wszystkim ujawnionym w niniejszej sprawie dowodom z dokumentów uznając, że zostały sporządzone w prawem przewidzianej formie, a ich treść i autentyczność, jak też prawidłowość przeprowadzenia czynności, których wykonanie dokumentują, nie budzi wątpliwości i stanowi odzwierciedlenie stanu rzeczywistego.

III.

Zgodnie z treścią art. 278§1 k.k. dokonuje kradzieży ten kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą.

W świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego niewątpliwym jest, iż osobą która dokonała kradzieży jest oskarżony T. K.. Bezsprzeczność tego stanowiska wyłania się przede wszystkim z jednoznacznego zapisu z monitoringu, zeznań świadków a także z wyjaśnień samego oskarżonego.

Charakter zachowania oskarżonego świadczy o tym, iż popełnił on powyższy czyn umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. Jest on osobą dorosłą, poczytalną oraz w pełni świadomą swoich czynów i skutków nimi niesionych. Nie zachodziły żadne okoliczności, które stały by na przeszkodzie podjęciu działań zgodnych z prawem, ani nie zachodziły żadne okoliczności, które by winę oskarżonego wyłączały. Dlatego też Sąd uznał stopień winy oskarżonego za znaczny.

Podobnie - za znaczny - Sąd uznał stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, albowiem w zamiarze bezpośrednim, bez żadnych skrupułów i szacunku dla cudzej własności zabrał on w celu przywłaszczenia kosmetyki należące do pokrzywdzonej. Kosmetyki nie zostały odzyskane.

IV.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał oskarżonego T. K. za winnego zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że jest to kara, która spełni wszystkie dyrektywy wymiaru kary, względ na społeczne jej oddziaływanie, cele wychowawcze, zapobiegawcze jakie ma ona osiągnąć w stosunku do sprawcy oraz, że jest to kara adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu.

W ocenie Sądu, tak wymierzona kara jest słuszną i sprawiedliwą reakcją na popełnione przez sprawcę przestępstwo, uwzględniając zarówno stopień winy oskarżonego, jak i stopień szkodliwości społecznej popełnionego czynu. Wymierzona kara, będzie dla oskarżonego dodatkową przestrożą na przyszłość przed podejmowaniem działań niezgodnych z prawem, a więc orzeczona kara przyczyni się również do kształtowania świadomości prawnej oskarżonego, który powinien zdać sobie sprawę z naganności swojego zachowania i konieczności postępowania zgodnego prawem. Orzeczona kara uświadomi oskarżonemu, że popełnianie występków wiąże się z represją karną.

W ocenie Sądu, brak jest jakichkolwiek przesłanek warunkujących skorzystanie przez Sąd z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Oskarżony z dotychczas orzeczonych kar wobec niego nie wyciągnął żadnych wniosków. Ponowne, już kilkunaste naruszenie przepisów prawa przez oskarżonego, w ocenie Sądu, jest przejawem wysoce rażącego braku szacunku dla prawa oraz dla własności drugiego człowieka. Oskarżony był wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu i zdaniem Sądu, oskarżony nie daje gwarancji, że mimo nie odbycia kary orzeczonej przez Sąd, cele kary zostaną osiągnięte, a w szczególności będą wystarczające do zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, z uwagi na warunki i właściwości osobiste oskarżonego, dotychczasowy sposób jego życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstw, tj. dopuszczenie się kolejnych czynów przestępnych. Zdaniem Sądu, oskarżony jest osobą wysoce demoralizowaną, a w związku z tym jedynie zastosowanie wobec niego kary izolacyjnej uchroni społeczeństwo przed jego dalszym przestępczym działaniem. Oskarżonego cechuje brak poszanowania cudzej własności, chęć łatwego zysku kosztem innych, co motywuje go do dokonywania przestępstw przeciwko mieniu. W niniejszej sprawie, Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności łagodzących. Nadto, wymierzenie oskarżonemu innej kary, jak kara bezwzględnie pozbawienia wolności, zostałaby w odczuciu społecznym, poczytane jako brak należytej reakcji organu wymiaru sprawiedliwości na zarzucane mu przestępstwa.

Na wymiar kary wpływ miała również okoliczność, iż oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów w warunkach recydywy zwykłej z art. 64 § 1 k.k.

Na podstawie art. 46§1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego, na wniosek pokrzywdzonej, do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 503,87 zł.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, gdyż poniesienie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na bardzo niski dochód, jaki oskarżony uzyskuje.